

လင်းလက်အိမ်
PUBLISHING GROUP

မိကိုးလင်း၏မျိုးဆက်သွေး

ရင်မြတ်နိုး

နုလုံးသားမျက်ရည်ထဲကနှင်းဆီ

ကိုယ့်အနားကို ရောက်ဖို့ မင်းဘက်ကစပြီး ကြိုးစားခဲ့တာပါ...။

မင်းမှာ... ဘယ်လိုအကြောင်းပြချက်တွေ လျှို့ဝှက်မှုတွေနဲ့ ပဲဖြစ်ဖြစ်... ကိုယ်နဲ့ အနီးစပ်ဆုံး ကိုတော့ မင်း ရောက်ခဲ့ဖူးတယ်လေ။

ပြီးတော့...

မင်းကြောင့် ကိုယ်... ပျော်ရွှင်ခဲ့ရတယ်။ ကိုယ့် ရင်ခုန်သံတွေကို ပြန်ကြားယောင်ရတဲ့ အထိပါပဲ။ ကိုယ်သိပ်ကျေနပ်တယ်... ပြီးတော့ မင်းကိုလည်း ကျေးဇူးတင်တယ်။

ဒါပေမဲ့...

မင်းပေးဆပ်ခဲ့သလောက်... မင်း ပြန်တောင်းတဲ့ လျော်ကြေးက သိပ်ကိုကြီးမားလွန်းလှတယ်... အဖြူရောင်ရယ်။

ကြယ်တံခွန်

အခန်း(၁)

ကျွန်မဘဝမှာ ဒီနေ့လောက် စိတ်လှုပ်ရှားမိတာ မရှိတော့ပြီ။ မျက်ဝန်းအိမ်ထဲ...တိုးဝင်လာတဲ့...အဖြူရောင် ကားကြီးကြောင့် ရင်ခုန်သံတို့ ပေါက်ကွဲထွက်မတတ်။ စူးစူးစိုက်စိုက် ကြည့်နေမိသော မျက်ဝန်းအစုံကို မလွဲဖယ်ရဲ။ မျက်တောင်ကလေး တစ်ဖျတ်ခတ်သွားမှာ တောင် ကျွန်မ စိုးရိမ်နေမိသည်။

"ဟော...သူ ဆင်း လာပြီ..."

နံဘေးမှ ခပ်တိုးတိုး သတိပေးသံ အဆုံးတွင် ကျွန်မရဲ့ နှလုံးသွေးတွေ ရပ်တန့်သွားရပြီ။ အသက် ရှူသံတွေ တိတ်ဆိတ်သွားရပြီ။ ကျွန်မတို့ မိသားစုရဲ့ ဘဝ ကျွန်မတို့ မိသားစုရဲ့ အသည်းနှလုံးတွေကို အပိုင်းပိုင်းအစစ ဖြစ်သွားအောင် အရက်စက်ဆုံး ဖန်တီးပစ်ခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ကို သိပ်မကြာခင်လေး မှာ...ကျွန်မ တွေ့ရတော့မယ်လေ။

"ကြောက်နေပြီလား...အဖြူရောင်"

နားလည်မှုအရှိဆုံးနဲ့ ကိုယ်ချင်းစာနာသော မေးခွန်းပေမဲ့...အခုလို အချိန်မျိုးမှာ မေးတဲ့ အတွက် ရင်ထဲမှာ နည်းနည်းတော့ အောင့်သက်သက်ဖြစ်သွား၏။ နှုတ်ကပြန်မဖြေသော်လည်း အစိမ်းရင့်ရောင် ပြောင်းနေသော ကျွန်မမျက်ဝန်းများကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သဘောပေါက်လောက်ပြီ။

"ကြယ်တံခွန်ဆိုတာ...သူပဲ...အဖြူရောင်"

အနောက်တိုင်းဝတ်စုံကို သေချာကျနစွာ ဝတ်ဆင်ထားသော ယောက်ျားတစ်ယောက်၊ နေကာ မျက်မှန်အနက်ကို တပ်ထားသဖြင့် သူ့မျက်ဝန်းတွေကိုတော့ အကောင်းဆုံး ကာကွယ်ထားလေ၏။ 'သူ ဟာ မျက်မှန်တပ်ရတာကို လုံးဝ မနှစ်သက်ဘူး'ဆိုတဲ့ မမ ပြောခဲ့ဖူးတဲ့ စကားတစ်ခွန်းကြောင့်...ကျွန်မ နှာခေါင်းလေးရှုံ့ကာ နှုတ်ခမ်းက

လေး မဲ့သွားရ၏။ ဒီယောက်ျားရဲ့ ပြောင်းလဲမှု အတော်လေး မြန်ဆန် တာပါလားဆိုတဲ့ အတွေးကြောင့် ရင်ထဲမှာ ပိုနာကျင်ရသည်။ ။

"တော်တော်လေးကြည့်ကောင်းတဲ့ . . .ယောက်ျားတစ်ယောက်ပဲ နော် . . ."

ဒါတော့ . . . အမှန်ပဲ။

ကျွန်မ ဝန်မခံလို့ မရအောင် . . . ထိုယောက်ျားရဲ့ ချောမောခန့်ညားမှု က အပြည့်အဝရှိနေ၏။ ဒါပေမဲ့ . . . ရှင့်နှလုံးသားတွေက ရက်စက်လွန်း အားကြီးတယ်။ ရှင့်ခန္ဓာကိုယ်မှာ စီးဆင်းလည်ပတ်နေ တဲ့ သွေးတွေက ညစ်ထေးလွန်းတယ်။ အပြစ်မရှိတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ နှလုံးသားတွေ ကို ဆက်လက် ရှင်သန်ခြင်းမရတော့အောင် . . . ရှင်ပြုစားရက်တယ် ကြယ်တံခွန်။

ရှင်နဲ့ ကျွန်မ ပထမဆုံး စတင်ဆုံတွေ့ခြင်းဆိုပေမဲ့ ရှင့်ကို ကျွန်မ သိ ပ်မုန်းတယ်။ ရှင့်မျက်နှာကို ဓားထက်ထက်နဲ့ မွန်းချင်တဲ့ အထိကို ကျွန်မ စိတ်တွေ ပေါက်ကွဲရတယ်သိလား။

"မင်း . . . ဘာလုပ်မလဲ အဖြူရောင် . . ."

"ကျွန်မ . . . သူ့အနားရောက်အောင် အရင်ဆုံးကြိုးစားရမယ် ယမုံ . . ."

"သိပ်ဟုတ်တာပေါ့ . . . အဖြူရောင်ရယ် . . ."

"ဒါပေမဲ့ . . . သိပ်တော့မလွယ်လောက်ဘူးထင်တယ် . . . သူ့သတင်း ကို ကိုယ်စုံစမ်းမိ သလောက် ပြောရရင်တော့ . . . သူက မိန်းမတွေနဲ့ ခပ် ကင်းကင်းနေသတဲ့ . . ."

ကျွန်မနှုတ်ခမ်းသားလေးပေါ် မဲ့ပြီးကလေးက ဖြတ်ပြေးသွားရ၏။

အခု . . .။

မိန်းမတွေနဲ့ ခပ်ကင်းကင်းနေသတဲ့ လား . . .။

ရင်ထဲမှာ . . . အစိုင်အခဲတို့ ပိုပြီးကြီးထွားလာကြသည်။ အိတ်ထဲမှ ဓာတ်ပုံကလေးတစ်ပုံကို အသာထုတ်ပြီး ခပ်စူးစူးရဲရဲကလေး စိုက်ကြည့် လိုက်တော့ ကြယ်တံခွန်ဆိုတဲ့ ယောက်ျားတစ်ယောက်ရဲ့ ချောမွေ့သော အပြုံးကို တွေ့လိုက်ရပြန်တော့ . . .။

တောက် . . .။

ခပ်ပြင်းပြင်း တက်ခေါက်သံနှင့်အတူ။

လက်ချောင်းသွယ်သွယ်လေးရဲ့ လှုပ်ရှားမှုအောက်မှာ အစိတ်စိတ်အ မြွှာမြွှာ ဆုတ်ပြသွားသော ဓာတ်ပုံကလေး။ ပြီးတော့ နာနာကျင်ကျင်က လေး စိုက်ကြည့်ပြီး . . . "ရှင် . . . တစ်နေ့နေ့ တစ်ချိန်ချိန် ကျရင် . . .အဲ ဒီလိုပဲဖြစ်စေရမယ် . . . "ဟု ကြိမ်းဝါးလိုက်မိတော့သည်။

ကားလက်ကိုင်းမှန်ကလေးတွင် ချည်နှောင်ထားသော နှင်းဆီလေး တစ်ပွင့်ကို ခပ်ဝေးဝေးမှ လမ်းလျှောက်ရင်း. . . တွေ့လိုက်ရသဖြင့် ခြေ လှမ်းတွေ မြန်ဆန်သွားတာ အမှန်ပါပဲ။

ကျွန်တော့်ကားဆီ အရောက်သွားမိတော့ . . . ထိုနှင်းဆီအနီရဲရဲက လေးမှာ ဆူးတွေကအပြည့်နှင့် ဖြစ်နေပြီး. . . ထိုနှင်းဆီကို ချည်ထား သောအရာမှာ ပဝါအဖြူဆွတ်ဆွတ်ကလေး တစ်ထည်သာ ဖြစ်နေ ခဲ့သ ည်။

ထိုပဝါလေးကို အသာဖြေလိုက်ပြီး . . . နှင်းဆီပွင့်ကလေးကို ကား
ဘောနက်ပေါ် ပစ်တင်ကာ လက်ကိုင်ပဝါကလေးကို ဖြန့်ကြည့်လိုက်
တော့ အင်္ဂလိပ်လို စာတန်းကလေး ထိုးထားသော အနက်ရောင် စာသား
တွေ ‘White’ ဂျိုက်တဲ့ . . .။

ဂျိုက်ဆိုတာ . . .

အဖြူရောင်ပဲ။

ဘာသဘောပါလိမ့် . . . ကျွန်တော့်ကားမှာ အခုလို အူကြောင်ကြောင်
လုပ်ခံရတာ . . . ဒါပထမ ဆုံးအကြိမ်ပဲ။ ဘေးပတ်ပတ်လည်ကို ဝှေ့ဝဲကြ
ည့်မိတော့လည်း လူရိပ်ယောင်ပင် မတွေ့ရ။

တစ်ယောက်ယောက် နောက်ပြောင်တာပဲဖြစ်မယ်။ ကျွန်တော် စဉ်း
စားမိသလောက် ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းများ ထဲတွင် လည်း အခုလို က
လေးဆန်ဆန် နောက်တတ်တဲ့ သူ မရှိသလောက်ပဲ။ အားလုံးက ပညာ
တတ်ပြီး . . . စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်ကြီးတွေပဲ။ အားအားယားယား ဘ
ယ်သူကများ လာချည်သွား ပါလိမ့်နော်။

ဘောင်းဘီအိတ်ထဲမှ ကားသော့ကို နှိုက်ယူလိုက်ပြီး ကားတံခါးကို
ဆွဲဖွင့်လိုက်သည် ။ ဒါဟာ . . . အရေးမပါတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုပဲ။ အဓိပ္ပာယ်မ
ရှိတဲ့ ကိစ္စတစ်ခုနှင့် ကျွန်တော့်ရဲ့ တန်ဖိုးရှိတဲ့ ဦးနှောက်တွေကို အစားမ
ခံနိုင်ပါ . . .။ လက်ထဲမှ လက်ကိုင်ပဝါလေးကို လွှင့်ပစ်မည်လုပ်ပြီးမှ . . .
မပစ်တော့ဘဲ ကားပေါ် တက်ခဲ့ကာ . . . လက်ကိုင်ပဝါလေးကိုတော့ ဒီ
အတိုင်းပစ်တင်ထားလိုက်သည် ။ ကားသော့ကိုလှည့်ဖွင့် ကားစက်ကိုနှိုး
ပြီး ဝေါခနဲ မောင်းထွက်ခဲ့မိတော့သည် ။

စောစောကပစ်တင်မိခဲ့သော နှင်းဆီပန်းကလေး လွင့်ခနဲ ပြုတ်ကျ
သွားတာသိလိုက်ပေမဲ့ စိတ်ထဲ ကျန်မနေခဲ့ပါ။ ပြီးတော့ . . . ကျွန်တော့်ရဲ့

ထိုသို့အမှတ်တမဲ့ လုပ်ရပ်အတွက်လည်း ပြန်လည်တွေးတော နေဖို့ စိတ် ကူးမရခဲ့ပါချေ။

သို့သော် . . .

ထိုလုပ်ရပ်ကို . . . မမှီတ်မသုန် စောင့်ကြည့်နေခဲ့သော မျက်ဝန်းတစ်စုံကိုတော့ သူဘယ်လိုမှ သတိထားမိမှာ မဟုတ်ပါ။ ဘာတစ်ခုမှ အလေးအနက်မထားတတ်သော သူ့စရိုက်သည် ကွန်ကရစ် လမ်းမပေါ်တွင် အဆမတန်သော သူ့ရဲ့ ကားဘီးကြီးရဲ့ နင်းခြေမှုအောက် . . . ပြားပြားဝပ်ခဲ့ရသော နှင်းဆီပွင့်အနီရဲ့ရဲကလေးကို ကြည့်ခြင်းအားဖြင့် သိနေရသည်။ ။

ပထမ . . .

သူ လက်ကိုင်ပဝါလေးကို လွှင့်ပစ်မည့်ဟန်လုပ်တာ တွေ့ရပြီး . . . နောက်တော့ သူမပစ်ဘဲ ပြန်သိမ်းသွားတာတွေ့ရ၏။ ဘာပဲပြောပြော . . . ဒီပစ္စည်းလေးဟာ . . . သူ့စိတ်ထဲ တစ်စွန်းတစ်စတော့ တွဲခိုသွားပြီဖြစ်သည်။ ။ ကျေနပ်စွာ တစ်ချက်ပြီးလိုက်ပြီး လမ်းဘေးမှ တယ်လီဖုန်းလေးတစ်ခုဆီသို့သွား ကာ သွယ်ပျောင်းသော လက်ကလေးများ ဖြင့် နံပါတ်ကလေးများကို နှိပ်လိုက်သည်။ ။

ကျွန်မ လုပ်ရမှာ က . . .

အခုလို သူ့စိတ်ဝင်တစားရှိတဲ့ အချိန်မှာ . . . ပိုပြီး စိတ်ဝင်စားလာဖို့ ပါပဲ . . .။ ကဲ . . . ရှင့်ဘက်က အသင့်ပြင်ထားတော့ ကြယ်တံခွန်ရေ . . .။ အဖြူရောင်ဆိုတဲ့ ကျွန်မက . . . ရှင့်ကို အိပ်မက်လှလှလေး တွေ မက်ပေးဖို့ ကြိုးစားနေပြီဆိုတာ . . . ရှင်တွေ့မိမှာ မဟုတ်ဘူး နော်။

"ဟယ်လို . . ."

တစ်ဖက်မှ ဖုန်းထူးသံ ကြားရ၏။

"ကျွန်မ . . . ဝိုက်ပါ"

"ဗျာ . . ."

"ရှင်ကားမှာ . . . နှင်းဆီတစ်ပွင့်နဲ့ လက်ကိုင်ပဝါလေးတစ်ထည် ချည်ထားခဲ့တဲ့ သူလေ . . . ရှင် လွယ်လွယ်နဲ့ မေ့တတ်သလား . . ."

တစ်ဖက်က စူးရှရူအသံလေးကြောင့် ကျွန်တော့်မျက်မှောင်ကလေးကြွတ်တက်သွားအောင်အထိ ပင်. . .။ စောစောက ကျွန်တော့်ကားကို နောက်ပြောင်ခဲ့တဲ့ ကိစ္စ. . . ဒါကို ကျွန်တော်က ယောက်ျား တစ်ယောက်ရဲ့ လက်ချက်လို့ တွေးထားတာ . . . အခုတော့ တရားခံက မိန်းကလေးဖြစ်နေသည် ကို။ မိန်းကလေးဘက်က ဇာတ်လမ်းရှာပြီထင်တယ် . . .။

"မှတ်မိတာပေါ့ . . . လောလောလတ်လတ်ကြီး ဖြစ်တဲ့ ကိစ္စပဲဟာ . . . ဘယ်မေ့မှာ လဲ . . . နေပါဦး . . . မင်းဘာသဘောနဲ့ အခုလိုလုပ်တာလဲ . . . ငါထင်တာက . . . ကောင်လေးတစ်ယောက်ယောက်များ ကားမှားပြီး . . . သူ့ကောင်မလေးအတွက် လုပ်သွားတယ်ထင်တာ. . . မင်း တော်တော် လက်အားတာပဲ လား . . . ငါ့ကားကို ဘာအကြောင်းနဲ့ အခုလို လုပ်ရတာလဲ . . ."

သူ့လေသံက နည်းနည်းတော့ တင်းမာ၏။ သို့သော် ကိစ္စမရှိပါ။

"ရှင်တွေ့တဲ့ အတိုင်းလည်း မှန်နေတာပဲ . . . လွဲတာက ကောင်လေးနဲ့ ကောင်မလေးရဲ့ နေရာပဲ. . . အကြောင်းပြချက်ကတော့ နောက်မှ ပဲ ပြောပြတော့မယ် . . ."

"မင်း ဘယ်သူလဲ . . . ဘယ်ကလဲ . . ."

"ဂိုက်လေ . . ."

"အဲဒါတော့ . . . မင်းပြောလို့ သိပြီလေ . . ."

"ဒါဆို . . . ရှင် ဘာထပ်သိချင်တာလဲ . . ."

"ငါမေးနေတာက . . . မင်းဘယ်ကလဲ . . . ဘာလုပ်သလဲ . . . ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ အခုလိုလုပ်ရတာလဲ . . . အခုလုပ်ရပ်ဟာ . . . မိန်းမတစ်ယောက်ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာကို ဘယ်အတိုင်းအတာအထိ ထိခိုက်တယ်ဆိုတာ မင်းတွေးမိရဲ့လား . . . မင်းရဲ့ အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ လုပ်ရပ်ဟာ . . . ကိုယ့်စိတ်တွေကို ရှုပ်ထွေးသွားစေတယ်ကွ . . ."

လေသံခပ်မာမာနှင့် လူကြီးတစ်ယောက်ပုံစံနှင့် ကျွန်တော် ဖိဟောကံလိုက်မိသည်။ ။ တစ်ဖက်က ကောင်မလေး . . . အသံတိတ်နေ၏။ သို့သော် . . . ကျွန်တော်ပြောတဲ့ စကားကိုတော့ ကြားမှာ ပါပဲ။

"မင်း . . . ဂျစ်ပစီလား . . . ဂိုက် . . ."

"တောက် . . . ရှင် မိန်းမတွေကို တော်တော်အထင်သေးတာပဲ . . ."

"မင်းတို့ မိန်းမတွေကရော . . . အထင်ကြီးအောင်နေလို့လား . . ."

"ရှင် . . . ရှင် . . ."

"အခု . . . မင်းရဲ့ လုပ်ရပ်ကိုပဲ ကြည့်လေ . . . ဒါဟာ . . . ယောက်ျားတစ်ယောက်အမြင်မှာ တော့ . . . အထင်သေးစရာပါပဲ . . . ပြီးတော့ . . . အခုလိုလုပ်ရဲတဲ့ မင်းကိုလည်း အံ့ဩတယ် . . ."

"ထားပါတော့ . . . ရှင်စိတ်ထဲမှာ ဘယ်လိုပဲရှိရှိ ကျွန်မဂရုမစိုက်ပါဘူး . . . အရေးကြီးတာက ကျွန်မရဲ့ လုပ်ရပ် အဆုံးသတ်နိုင်ဖို့ပဲ . . ."

"ဘာလဲကွ . . . မင်း ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ . . ."

"ဒီနေ့ကစပြီး . . . နောက်ထပ် ခြောက်ရက်တိတိ ရှင့်ဆီကို နှင်းဆီ တစ်ပွင့်နဲ့ လက်ကိုင်ပဝါ တစ်ထည် ပို့နိုင်ဖို့ လေ . . . ဒါဟာ . . . ကျွန်မ လုပ်ရမယ့်အဓိကအချက်ပဲ . . . ရှင့်ကို အသိပေးတာနော် . . . ခွင့်တောင်းနေတာ မဟုတ်ဘူး . . ."

"အောင်မာ . . .မင်းကများ . . ."

"လေသံက ရင့်လိုက်တာ . . .မင်းလုပ်ချင်တိုင်း လုပ်လို့ ရမလားကွ . . .ငါက ကလေးမှ မဟုတ် တာ . . .ပြီးတော့ . . . အခုလို ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်တွေလည်း ငါစိတ်မဝင်စားဘူး . . . မင်းရဲ့ စိတ်ကူးတွေ ကို စွန့်လိုက် တော့ . . . ငါလုံးဝလက်မခံနိုင်ဘူး . . ."

"ရှင်လက်မခံလည်း ဘာအရေးလဲ . . . အဓိကက ရှင့်စိတ် ရှင့်နှလုံး သားတွေထဲကို နှင်းဆီပွင့် လေး ရောက်နေစေဖို့ ပဲဟာ . . . ရှင်က မလုပ် ရဘူးလို့ တားဆီးချင်လေ ကျွန်မက ဆက်ပြီးလုပ်ချင်လေ ပါပဲ . . . ရှင် အခုမှ ငြင်းပယ်ဖို့ မကြိုးစားနဲ့ တော့ ကြယ်တံခွန် . . ."

"ရှင်စောင့်မျှော်နေနော် . . . ကျွန်မ ရှင့်ဆီရောက်အောင်ကိုပို့မှာ . . ."

"ဟေ့ . . .မင်း . . . ငါပြောတာ သဘောမပေါက်ဘူးလား"

တစ်ဖက်မှ ဖုန်းချလိုက်သံ ကြားရသော်လည်း . . . ကျွန်တော့်စကား သံက မပြတ်သေးပါ။ တော်တော်အလိုက်ကန်းဆိုးမသိတဲ့ ကောင်မ လေးတစ်ယောက်ပဲ . . .။ ဘယ်လိုရည်ရွယ်ချက်ကြောင့်များ အခုလိုလုပ် ရပ်ကို အရှက်မဲ့စွာလုပ်ဖို့ စိတ်ကူးရတာလဲ။

စဉ်းစားရခက်တာပဲ . . .။

ဒီကောင်မလေး ဘယ်ကလဲ . . . သေချာတာကတော့ ကျွန်တော့်ကို အတော်လေးသိနေခြင်းပဲ။ လူတစ်ယောက်ရဲ့ လက်ကိုင်ဖုန်းကို ထိုလူမ

ပေးဘဲ သိနေခြင်းဟာ . . . သိပ်ကိုထူးခြားလွန်းတဲ့ အချက် ပဲ။ ဒီကောင်
မလေးကို . . . ကျွန်တော် ရင်နှီးဖူးရဲ့ လား။

ကောင်မလေးက ကျွန်တော်တို့ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင် တစ်ယောက်
ယောက်နဲ့ များ သိကျွမ်းနေ မလား။ ဒါ ဆိုရင်တော့ ကျွန်တော့်လက်ကိုင်
ဖုန်းနံပါတ်ကို သိနိုင်တာပဲ။ ဒါကြောင့်လည်း . . . အလွယ် တကူ ရောက်
လာတာပေါ့။

ဂိုက် . . . ဂိုက်။

မင်း တော်တော် ပဟေဠိလုပ်တာပဲ။

အဟွန်း . . .

မင်းမသိသေးတဲ့ အချက်တစ်ခုရှိသေးတယ်။ အဲဒါ ကြယ်တံခွန်ဆိုတဲ့
ယောက်ျားဟာ . . . ဘယ် မိန်းကလေးနဲ့ မှ အရောတဝင်မနေတတ်သလို
. . . ဘယ်လိုမှ လဲ အထင်မကြီးတတ်တာကိုပဲလေ။

မင်းကပဲ ငါ့ဆီလာပတ်သက်ချင်ရသေးတယ်။ ဒီလိုနည်းနဲ့ တော့ . . .
မင်း ငါ့နားကို ရောက်နိုင်ဦး မှာ မဟုတ်ဘူး ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ . . .
မင်းရဲ့ မိန်းမမပီသတဲ့ ခပ်ပေါ့ပေါ့လုပ်တတ်တဲ့ အကျင့်ကို အထင်သေး
လို့ ပဲလေ။

တကယ်ဆို . . .

အခုလို ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်ကို လက်ကိုင်ပဝါနဲ့ နှင်းဆီပန်း
ကလေးတစ်ပွင့်ရအောင်ပေး တာ မင်းကျမှ ပဲ တွေ့ဖူးတော့တယ်။ တက
ယ်တော့ . . . မင်းရဲ့ စိတ်ကူးယဉ်မှုက သိပ်ပြီးရိုးစင်းလွန်း တယ်။ ကိုယ်
ရုပ်ရှင်တွေထဲမှာ ကြည့်ဖူးပါရဲ့ . . ။ ကောင်လေးက ကောင်မလေးမသိ
အောင် ပန်းပွင့် ကလေးတွေကို နည်းမျိုးစုံနဲ့ ရောက်အောင်ပေးခဲ့တာ။

ဒါက...

မိန်းကလေးလေ။

ပြီးတော့ စိတ်လည်း တအားနုတာ ... ဒီပန်းလေးတွေနဲ့ စိတ်ကူးယ
ဉ်ပြီး ရူးသွပ်နေမှာ ပေါ့. . . နောက်ဆုံးတော့ သမီးရည်းစားတွေ
ဖြစ်သွားကြရော...။

ဟား...ဟား...ဟား...။

မင်းက ဒီနည်းနဲ့ ငါ့အနားကို ရောက်နိုင်အောင် လုပ်တယ် ဆိုရင်
တော့ ... မင်းရဲ့ လုပ်ရပ်တွေ မှားယွင်းနေပြီ ဂျိက့်ရဲ့ ။ ငါ မိန်းမတွေကို
မချစ်ချင်သေးဘူး။ ငါ့နှလုံးသားတွေဟာ ကျောက်သားတစ်ခု လို
မာကျောနေတယ်။ မင်း မသိတဲ့ အချက်တွေ အတော်များများ ငါနောက်
တစ်ခါကျရင် မင်းကိုအသိ ပေးမှာ ပေါ့။ ဒါမှ ... မင်းလည်း နောက်ဆု
တ်သင့်ရင် ဆုတ်သွားမှာ ပေါ့။

ထိုကိစ္စသည် ကျွန်တော် အိမ်သို့ ပြန်ရောက်ချိန်တွင် တော့ ... အား
လုံးကို မေ့ပျောက်သွားခဲ့ သည် ။ အလုပ်မှာ နွမ်းနယ်နေသောစိတ်ကို
ဖြေဖျောက်သောအနေဖြင့် ရေကူးကန်ထဲတွင် အနည်းဆုံး နာရီဝက်
လောက်စိမ်ပြီး ရေကူးပစ်လိုက်သည် ။

ပြီးမှ ...

ကန်ပေါင်ပေါ်ရှိ ဒရင်းဘတ်တွင် အသာလှဲရင်း ... အချို့ရည်ဘူးက
လေးကို အသာဖောက်ကာ မော့သောက်လိုက်၏။ စိတ်တွေကကြည်လင်
ပြီး လန်းဆန်းလို့ လာသည် ။

မျက်ဝန်းကလေးတွေကို အသာမှေးကာ စိတ်အေး လက်အေး အနား
ယူမည်လုပ်စဉ် . . . ။

"ဆရာ . . . ဆရာဖုန်းလာနေပါတယ် . . . အမျိုးသမီးတစ်ယောက်ပဲ . . . ကျွန်တော်က ဆရာ အနားယူနေတယ်လို့ ပြောတာလည်း မရဘူးဆရာ . . . အရေးကြီးတဲ့ ကိစ္စ ပြောစရာရှိလို့ တဲ့ . . . အတင်း ပဲ. . ."

"ကဲ . . . မင်းနဲ့ ပြောလို့ မပြီးနိုင်ဘူးလား . . . ငါစိတ်တွေ အရမ်းရှုပ်နေပြီ . . ."

"ဟုတ် . . . ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ . . ."

မောင်သောင်းဆိုတဲ့ ကောင် တော်တော်ညံ့တာပဲ။ ကျွန်တော် အခုလို အနားယူနေချိန်တွင် ဘယ်သူ့ ကိုမှ လက်ခံတွေ့ဆုံခြင်းမရှိသလို ဖုန်းလာလျှင်လည်း လက်ခံစကားပြောလေ့မရှိတာသိလျက် . . . စည်းဖောက်ကာ လာပြီးပြောနေသေး၏။

"ဘယ်ကဖုန်းပဲဖြစ်ဖြစ် . . . ငါက မကိုင်ဘူးလို့ ပြောတယ်လို့ သာ ပြောင်ငြင်းလိုက်ကွာ. . . ကြားလား. . ."

"ဟုတ်ကဲ့ . . . ဆရာ . . ."

တကယ်တမ်းကျတော့ . . . မောင်သောင်း ဆရာကို ကြောက်ပါသည်။ ။ တစ်ဖက်မှ အမျိုးသမီး၏ အသနားခံကာ အထပ်ထပ် တောင်းပန်မှုကြောင့်သာ ဆရာ့ရဲ့ စည်းကမ်းကို အရဲစွန့်ချိုးဖောက်လိုက်ရခြင်းပင်။ သူက လက်မခံတာတော့ ဘာတတ်နိုင်မှာလဲ. . . ။ သူက အလုပ်ရှင်သူဌေး ကိုယ်က သူ့ရဲ့ အလုပ်သမား၊ ကိုယ့်ကျေးဇူးရှင်လည်း ဖြစ်ပြန်တော့. . . နောက်ဆုံး ဆရာခိုင်းသလိုပဲ ဖုန်းဆက်တဲ့ ကောင်မလေးကို အပြတ်ပြောလိုက်ရတော့တာပဲပေါ့။

"မောင်သောင်း . . ."

"ဗျာ . . . ဆရာ . . ."

ဖုန်းခလုတ်ကိုပိတ်ပြီး ပြန်အလှည့် . . . ဆရာခေါ်သံကြောင့် မောင်
သောင်း လှည့်ကြည့်ကာ . . . ပြန်လျှောက်ခဲ့၏။

"စောစောကဆက်တာ . . .ဘယ်သူလဲ..."

"ဗျာ..."

"မင်းက ငါ့စည်းကမ်းကိုတောင် ချိုးဖောက်ပြီး ပြောရဲလောက်အောင်
တစ်ဖက်လူက စွမ်းဆောင် နိုင်တယ်ဆိုတော့ . . . ဒီလူဟာ တော်ရုံလူ
မဖြစ်လောက်ဘူး... ပြောစမ်းပါဦး . . . သူကဘယ်သူလဲ..."

"ကျွန် . . . ကျွန်တော်မသိဘူး ဆရာ . . . ဒါ . . . ဒါပေမဲ့ . . . အသနား
ခံပြီး တောင်းပန်လွန်း လို့ . . ."

"ဘာရယ် . . . အသနားခံတောင်းပန်တယ် . . . ဟုတ်လား"

"ဟုတ် . . . ဆရာက သူ့ကိုသိပြီးသားပါတဲ့ . . . သူ့နာမည် ပြောလိုက်ရ
င် ဖြစ်တယ်ဆိုလို့ ပါ . . . ပြီးတော့ သူ့မှာ အရမ်းကို အရေးကြီးနေတဲ့ ကိ
စ္စလည်း ရှိနေပုံရလို့ . . ."

မောင်သောင်းစကားကြောင့် နည်းနည်းခေါင်းစားသွားရသည် ။ မျ
က်မှောင်လေးကြုတ်ရင်း စဉ်းစားသလိုရှိပြီးမှ . . .

"သူ . . . သူ့နာမည်ကို ဘယ်လိုပြောသွားလဲ . . ."

"ဂျိက်တဲ့ . . . ဆရာ..."

"ဘာကွ . . ."

အောင်မလေး . . . ။

လန့်လိုက်တာ . . . ဆရာအော်သံကြီးက ကြောက်စရာကောင်းလော
က်အောင် ဟိန်းတက်သွား သည် ။ နီရဲစိုတောက်နေတဲ့ မျက်ဝန်းတွေ . .

. တအံ့တဩနဲ့ ကျွန်တော့်မျက်နှာကို ငေးကြည့်နေတဲ့ ဆရာ့ ပုံစံ။

ထူးဆန်းလိုက်တာ . . ။

ဒါကြောင့်လည်း ဝိုက်ဆိုတဲ့ အမျိုးသမီးက အပိုင်ပြောသွားတာကို . .
.အခုပဲကြည့်လေ . . . ဆရာ ဟာ ဒီအမျိုးသမီးနာမည် ကြားလိုက်တာနဲ့
တင် ဟန်မဆောင်နိုင်လောက်အောင်ဘဲ အမူအရာက ပျက်နေ ပြီလေ။

သို့သော် . . .

သူက ဆရာသမား . . . ကိုယ်က တပည့်မို့ . . . ဝေဖန်ခွင့်မရှိ၊ ဝင်ရောက်ပြောဆိုခွင့်မရှိ . . . ဒီတော့ ချာခနဲနေအောင် လှည့်ထွက်ခဲ့ရပြီပေါ့လေ။

အခန်း (၂)

ဒုတိယမြောက်နေ့ . . .။

"တောက် . . . ဒီမိန်းမတော့ လုပ်ချသွားပြန်ပြီကွာ . . ."

အရုဏ်တက်အလှတရားတို့ လွင့်စဉ်ပျောက်ကွယ်သွားရပြီ။ မနက်ခင်းအလှက နီရဲရဲဆူးတွေနဲ့ ပြည့်သိပ်နေသော နှင်းဆီတစ်ပွင့်ကို မြင်လိုက်ရချိန်တွင် . . . ဒေါသသွေးတွေ ဆူပွက်သွားရတော့သည်။

"မောင်သောင်း . . . မောင်သောင်း . . . မောင်သောင်း"

ပါးစပ်က အဆက်မပြတ်အော်ခေါ်မိတဲ့ နာမည်က ကျွန်တော်နဲ့ အတူနေ တပည့်လေးရဲ့ နာမည်။ ဒီကောင် ဒီလောက်ညံ့ဖျင်းမှန်း အခုမှ ပဲသိရတော့တယ်။ ကြည့်စမ်း . . . နံရံမှာ ကပ်ထားသော ပဝါအဖြူ ကလေးက ကျွန်တော့်ကို လှောင်ပြောင်လို့ နေ၏။

"မောင်သောင်း . . ."

"ဗျာ . . . ဆရာ . . . လာပါပြီခင်ဗျာ . . ."

"လာစမ်း . . . လာစမ်း . . . ဒီမှာ ကြည့်စမ်း . . . ဒီမှာ ကြည့်စမ်းကွာ . . ."

ဒေါသတကြီး နံရံဆီသို့တစ်လှည့် . . . စားပွဲတင် ပန်းအိုးဆီတစ်လှည့် လက်ညှိုးကို ခပ်ဆတ် ဆတ် ညွှန်ပြရင်း . . . ဆရာမျက်နှာတွေ ရဲတွ

တ်နေ၏။

"ဘာ . . . ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဆရာ . . ."

"ဘာဖြစ်ရမှာ လဲကွ . . . ဒီမှာ မင်း မမြင်ဘူးလား. . . ငါ နှင်းဆီကို သိပ်မှန်းမှန်းသိရက်နဲ့ . . . မင်း တမင်လာထားတာ မဟုတ်လား. . . နံရံမှာ ကပ်ထားတာလည်း . . . မင်းလက်ချက်ပဲမဟုတ်လား . . . ဒီမိန်းမ မင်းဆီကို ဘယ်လိုမျက်နှာငယ်နဲ့ တောင်းဆိုသွားလို့ . . . အခုလို လုပ်ရတာလဲ ဟင် . . . ပြောစမ်း မောင်သောင်း. . ."

"ဟာ . . . ဆရာ . . . ဘာတွေပြောနေတာလဲ . . . ကျွန်တော် ဘာမှ မသိဘူး ဆရာ. . . ဒါတွေ လည်း ကျွန်တော်လုပ်ထားတာ မဟုတ်ဘူး . . . မနက်က . . . နွားနို့လာပို့လို့ ဆရာသောက်ရအောင် သွားကျိုနေတာပါ ဆရာ . . . ကျွန်တော် တကယ်ပြောတာပါ. . ."

"မဖြစ်နိုင်ဘူး. . . မင်းညာတာ. . . ဒီအိမ်ထဲမှာ မင်းနဲ့ ငါ နှစ်ယောက် တည်းပဲရှိတာ . . . ငါ့ အိပ်ခန်းထဲအထိ ဘယ်သူစိမ်းက ဝင်နိုင်မှာ လဲ. . . အဓိပ္ပာယ်မရှိတာ မင်းမပြောနဲ့ "

"တကယ်ပြောတာပါ ဆရာရယ်. . . ကျွန်တော် မညာပါဘူး. . . အခုကိစ္စကို သိလည်း မသိဘူး ဆရာ. . . ကျွန်တော်တောင် အခုမှ ဒါတွေကို မြင်တာပါ. . . ယုံပါဆရာရယ်. . . ဆရာ နှင်းဆီပန်းကို လုံးဝမကြိုက်တာ ကျွန်တော်သိသားပဲ. . . ဆရာစိတ်ညစ်အောင် ကျွန်တော် မလုပ်ရဲပါဘူး ဆရာရယ် . . ."

ဟုတ်သားပဲ

မောင်သောင်း လုပ်ရဲမှာ မဟုတ်။

ကိုယ့်အလုပ်ရှင်ကို ပြဿနာအတက်ခံပြီး. . . မောင်သောင်း ဘယ်လှ

ပ်ရဲမှာ လဲ။ ထူးဆန်းလိုက် တာ . . . ကျွန်တော့်ရဲ့ အိပ်ခန်းထဲအထိ ဒီပစ္စည်းတွေ ရောက်အောင်ထားနိုင်တဲ့ အစွမ်းအစက သိပ်တော့ မသေးလှပေ။

ဂိုက်။

မင်း အာဂမိန်းမပဲ . . .။

မင်းကို အထင်သေးလို့ မရတော့ဘူး။

ငါ့အိပ်ခန်းထဲအထိ ဝင်လာနိုင်တဲ့ မင်းကို ငါ မအံ့ဩလို့ မဖြစ်တော့ဘူး။ တော်ရုံသတ္တိနဲ့ ဒီအလုပ်မျိုး လုပ်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ။ ငါမသိတာက . . . မင်း ဘာရည်ရွယ်ချက်နဲ့ များ အခုလိုလုပ်နေသလဲ ဆိုတာပဲ။

တူ . . . တူ။

တူ . . . ။

လက်ကိုင်ဖုန်းမြည်သံကြောင့် . . . ကျွန်တော် ကောက်ကိုင်လိုက်သည် ။ နားထဲသို့ စူးနစ် ဝင်ရောက်လာသော အသံစူးစူးကလေးကြောင့် . . . ဒေါသတွေက ပေါက်ကွဲလွင့်စဉ်မတတ် . . . လက်ထဲ မှာ ကိုင်ထားသော ဖုန်းကို နံရံဆီပေါက်မခွဲမိအောင် မနည်းထိန်းချုပ်လိုက်ရသည် ။

"မင်္ဂလာပါ . . . ဦးကြယ်တံခွန် . . . အိပ်ရာက နိုးနိုးချင်း . . . စိတ်တွေမှ ကြည်လင်ပါရဲ့ လား . . ."

ခနဲ တဲ့ တဲ့ လေသံကြောင့် . . . သူမကို ဆဲရေးလိုက်ချင်ပါရဲ့ ။

"မင်း တော်တော်လွန်နေပြီ . . . ဂိုက် . . . ငါ့အခန်းထဲဝင်ပြီး လုပ်တဲ့အထိ မင်းရဲ့ လုပ်ရပ်ဟာ . . . မိန်းမမဆန်တော့ဘူးကွ . . . မင်း တော်တော်အောက်တန်းကျတဲ့ အတတ်လည်း တတ်တာပဲနော် . . ."

"ဘာရှင့်...ရှင်က ကျွန်မကို ဘာစကားပြောတာလဲ"

"မင်းသော့ဝိဇ္ဇာလား...ငါ့အခန်းထဲထိ မင်းဘယ်လိုဖွင့်ပြီး ဝင်လာသလဲ...ပြောစမ်း...ငါ့အခန်းထဲက ဘာပစ္စည်းတွေခိုးသွားသေးလဲ..."

"ရှင်...ရှင်နော်...လူကိုများ သူခိုးလို့ စွပ်စွဲသေးတယ်...ကျွန်မမှာ ဘာသော့မှ မရှိသလို...ဘာပညာမှ လဲမတတ်ဘူး...ရှင်တို့ ဆရာတပည့်တွေ အသုံးမကျတာ သိရဲ့လား၊ ကျွန်မ နွားနို့ပို့တော့...ရှင်တို့တပည့်က အိမ်တံခါးဖွင့်ပြီး လာယူတယ်...ပြီးတော့ ပြန်ဝင်သွားတယ်...တံခါးပွင့်လျက်ပဲ၊ ကျွန်မ ဧည့်ခန်းထဲမှာ ထားခဲ့ဖို့ စိတ်ကူးသေးတယ်...ဒါပေမဲ့...ရှင်က နှင်းဆီနို့ကို သိပ်ကြိုက်တာ သတိရလို့...အိပ်ရာကနိုးနိုးချင်း လန်းဆန်းပါစေဆိုတဲ့ စိတ်နဲ့ ရှင့်အခန်းထဲထိဝင်ပြီး ထားပေးခဲ့တာ...ရှင်ဘာလို့ တံခါးလော့ခံကို မချထားရတာလဲ..."

"သွားစမ်းပါကွာ...ငါ ဘာနှင်းဆီနို့မှ မကြိုက်ဘူး...နှင်းဆီဆို မုန်းလွန်းလို့..."

"ဟွန်း...အပြောင်းအလဲကလည်း မြန်ပါ..."

"ဘာကွ..."

"ဘာမှ မဟုတ်ပါဘူး...ဒါပဲနော်...မနက်ဖြန် ကျွန်မ ဘယ်လိုပုံစံမျိုးနဲ့ ရှင့်ဆီအရောက်ပို့မလဲ လို့ တွေးကြည့်ရင်းနဲ့ စောင့်မျှော်နေဦးနော်...ဘိုင့်...ဘိုင်..."

တစ်ဖက်က ဖုန်းချသွားပေမဲ့...ကျွန်တော် ကိုင်ထားမိဆဲ။

ဒီမိန်းမ ဘယ်လိုမိန်းမပါလိမ့်...။

သူမကိုပဲ ဒီကစောင့်မျှော်ရဦးမယ်။ ဟွန်း...မျှော်ချင်စရာလား။ ဒီ

ကထွက်နေတဲ့ ဒေါသတွေ တောင် ဘယ်ရောက်သွားပြီလဲ မသိတော့ပါဘူး...။ တော်တော်ရှုပ်တဲ့ မိန်းမ...။ သူများ အိမ်ထဲ ခိုးဝင်တဲ့ သူမက အပြစ်မဖြစ်ဘဲ...ကိုယ့်အိမ်ကို ဂရုမထားမိတဲ့ ကျွန်တော်တို့ ကပဲ အပြစ်ဖြစ်ရသေးတယ်။

"ဆရာ...အခုဖုန်းဆက်တာ...ဂျိုက်လားဟင်..."

"အေး...ဟုတ်တယ်...မင်းကြောင့်လေ... မင်းပေါ့လျော့လို့... တံခါးကိုဖွင့်ပြီး ပြန်မပိတ်လို့ ဒီမိန်းမဝင်လို့ ရသွားတာပေါ့...တောက်..."

"ကျွန်...ကျွန်တော်...တောင်းပန်ပါတယ်ဆရာရယ်...ကျွန်တော့်အမှားပါ...ဆရာ့ကို စိတ်တွေရှုပ်ထွေးစေရလို့... ကျွန်တော့်ကို အပြစ်ပေးပါဆရာ... ကျွန်တော်ခံယူပါမယ်"

"နေပါစေတော့ကွာ... ပြောရင် ငါ့အမှားလည်း ပါတာပဲ... သွားတော့... သွားတော့... မနက်စာပြင်ထား... ငါ ဒီနေ့အလုပ်ကို စောစောသွားရမယ်... နောက်တစ်ခါ ဒါမျိုးမဖြစ်အောင်သာ သတိထားပေါ့ကွာ..."

"ဟုတ်ကဲ့... ဆရာ... ကျွန်တော့်လက်ထက်မှာ ဂျိုက်ဆိုတဲ့ မိန်းမအတွက် ဒုတိယအကြိမ် ဆိုတာ... ဘယ်တော့မှ မရှိစေရပါဘူး..."

"အေးကွာ... သွားတော့... သွားတော့... ငါ ရေချိုးလိုက်ဦးမယ်... အာရုံစားတာတော့ အမှန်ပဲ..."

ပြောပြီး ရေချိုးခန်းထဲသို့ဝင်ရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်ချိန်တွင်... မောင်သောင်းသည် အတွင်းပိုင်း မှ တံခါးလော့ခ်ကို ဖိနှိပ်ပြီး အပြင်ဘက်မှ ဆွဲပိတ်သွားတော့၏။ ဒီကောင်... တော်တော်လေးမှတ်သွား ပြီ...။ ကျွ

နံတော် တစ်ချက်ပြီးမိသွားသည် ။ ဘာပဲပြောပြော . . . ပေါ့လျော့စွာနေ
တတ်သော ကျွန်တော် တို့ နှစ်ယောက်ကို ကောင်းကောင်း ကြီး ပညာ
ပေးသွားလေခြင်းပင်။

တံခါးကိုလှော့ခံချပြီးမှ စိတ်ချလက်ချ ကျွန်တော် ရေချိုးနိုင်တော့တယ် . . . ပြန်တွေးပြီး ရယ်တော့ ရယ်ချင်သားပဲ။

"အခြေအနေ ဘယ်လိုလဲ ဂိုက် . . ."

အေးဆေးသောလေသံကလေးကို . . . အပြုံးနုနုကလေးနှင့်ပဲ အဖြေ
ပေးမိသည် ။ ယမုံကတော့ ကျေနပ်စွာ
ခေါင်းလေးဆတ်ခနဲညိတ်ပြပြီး . . .

"မင်းလုပ်နိုင်မယ်ဆိုတာ . . . ကိုယ်သိပြီးသားပါ . . .ဒါနဲ့ . . .အဖြူ
ရောင် . . .မင်းကို သူတော် တော်တော့ စိတ်ဆိုးနေမှာ ပဲနော် . . .အခုလို
မင်းရဲ့ တစ်ဖက်သတ် လုပ်ရပ်အပေါ် သူသိပ်ပြီး အခံရခက် နေမှာ ပဲကွ .
. . ဘယ်လိုလဲ . . .သူ့ရဲ့ ဆက်ဆံရေးက . . ."

"ဆက်ဆံရေးကတော့ . . . သိပ်မဆိုးဘူးကွ . . . ဂိုက်ဆိုတဲ့
နာမည်ကြားလိုက်တာနဲ့ ထပြီး ပေါက်ကွဲတော့တာပဲ . . . အဟား . . .
ဟား . . .ဟား . . ."

"အို . . . ဒီလောက်တောင် အခြေအနေတွေ တိုးတက်နေတယ်လား . .
."

ယမုံရဲ့ ခပ်ရွဲ့ရွဲ့ စကားသံကလေးအဆုံး နှစ်ယောက်သား ရယ်မိကြ
တော့သည် ။ ဘာပဲပြောပြော . . . ကျွန်မ ကျေနပ်တယ်သိလား။ ရှင် အခု

လို စိတ်တွေရှုပ်ထွေးနေလေ... ကျွန်မက ပျော်လေပဲ။ ရှင့် ကြောင့် ကျွန်မတို့ ပေးဆပ်ခဲ့ရတာ။ စိတ်သောကတွေ ရောက်ခဲ့ရတာထက်စာရင် အခု ကျွန်မပေးတဲ့ ဒုက္ခ က သိပ်ကိုသေးနုလွန်းပါသေးတယ်ရှင်။

အတိတ်ကအရိပ်တွေ ပြန်ပြေးမြင်ယောင်မိတော့လည်း ဒေါသသွေးတွေက ဆူပွက်လာပြန်၏။

"အတိတ်ကို . . . ပြန်သတိရပြန်ပြီလား . . . အဖြူရောင် . . . မင်းရဲ့ မျက်ဝန်းလေးတွေ အရောင် ပြောင်းသွားတာ . . . ကိုယ်မြင်လိုက်ရတယ် . . . စိတ်တွေကို လွှတ်မထားမိစေနဲ့ ဦး အဖြူရောင် . . . ဒီ အချိန်မှာ မင်းဟန်ဆောင်ကောင်းရဦးမယ်လို့ ပြောထားတာ မေ့မပစ်ပါနဲ့ ဦးကွာ . . ."

"ဆောရီး . . . ယမုံရယ် . . . အဖြူရောင်ဆိုတဲ့ ကိုယ့်ဘဝဟာ ဘယ်လိုကြမ္မာဆိုးတွေကြောင့် များ မှောင်မိုက်နေရတာလဲ မသိတော့ပါဘူးကွာ . . . ကိုယ်လေ . . . သိပ်ဝမ်းနည်းတာပဲ . . . တစ်ခါမှ . . . ကိုယ်ဟာ တစ်ချိန်ချိန်မှာ အထီးကျန်ဆန်ပြီး နေခဲ့ရလိမ့်မယ်လို့ တွေးမထားခဲ့မိဘူး ယမုံရယ် . . . ပြန်တွေး တွေးမိတိုင်းလည်း . . . ကြယ်တံခွန်ဆိုတဲ့ လူကို အချက်ပေါင်းများစွာ ဓားနဲ့ ထိုးစိုက်ပြီး သတ်ပစ်ချင်တော့တာပါပဲ . . ."

"ကိုယ်နားလည်ပေးလို့ ရပါတယ် . . . အဖြူရောင်ရယ် . . . မင်းနေရာမှာ ကိုယ်ဆိုရင် ဒီလိုပဲ လုပ်ဖြစ်လိမ့်မယ်ထင်ပါတယ် . . . မင်းရဲ့ ကြေကွဲမှုတွေကို သိလိုက်ရပြီးနောက်မှာ ကိုယ်တောင် ခံစားခဲ့ရ သေးတာပဲလေ . . ."

ကျွန်မရဲ့ သက်ပြင်းရှည်ရှည်ရှိက်သံကို ယမုံကြားမှာ ပါပဲ။

ရင်ထဲက မွန်းကျပ်ပိတ်ဆို့နေသော နှလုံးသားတစ်ခု ပြန်လည်ရှင်သန် လန်းဆန်းနေဖို့ ဆိုတာ တော်တော်လေး မလွယ်ကူပါလားနော်။ စား

ပွဲပေါ်မှ အအေးခွက်ကလေးကို ကောက်ယူမော့ချလိုက်ပေမဲ့ . . . ရင်ထဲမှာ အေးချမ်းမသွားတာတော့ အမှန်ပါပဲ။

ယခု . . . ကျွန်မလုပ်နေသောရည်ရွယ်ချက်။

အောင်မြင်ပါ့မလား. . . ။

နောက်ထပ် ငါးရက်တိတိ . . . သူ့ဆီ ကျွန်မအရောက် ပို့နိုင်ပါ့မလား ။ သေချာကတော့ သူ့ အိမ်ထဲ ဒုတိယအကြိမ် ဝင်ဖို့ ဆိုတာ လုံးဝလွယ်ကူမှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ သူ သတိရှိသွားပြီလေ. . . ။ နေရာတိုင်း အချိန်တိုင်းမှာ ကျွန်မကို ချောင်းပြီးဖမ်းဖို့ သူ ကြိုးစားတော့မှာ ပဲ။

မနက်က နွားနို့ပို့နေကျ လူကြီးဆီက မနည်းအကူအညီတောင်းလိုက်ရတာ. . . ။ ပထမ စိတ်ကူး အရ သူ့ရဲ့ ဧည့်ခန်းထဲမှာ ထားခဲ့ဖို့ ပါပဲ. . . ။ မီးဖိုချောင်ဘက်က သူတပည့်မောင်သောင်းရဲ့ သီချင်းသံ သဲ့သဲ့ကြားရတော့. . . အပေါ်ထပ် ဆက်တက်ဖို့ အချိန်ရခဲ့တယ်လေ။

သူအိပ်ရာကထတော့ တော်တော်လေးအံ့ဩပြီး တုန်လှုပ်သွားမှာ ပဲ။ အသင့်ဆောင်ယူလာတဲ့ တိပ်ကလေးနဲ့ နံရံမှာ လက်ကိုင်ပဝါလေး ဖြန့်ကပ်ပြီး. . . သူ့ပန်းအိုးလေးထဲမှာ ထိုးစိုက်ထားတဲ့ ပိန်းပန်း လေးအစား နှင်းဆီအနီရဲရဲကလေးကို ထိုးစိုက်ထားခဲ့တယ်လေ။

ဘယ်လောက်ထိ စိတ်ချရတဲ့ တပည့်လည်း ဆိုရင် အခုအချိန် သူ့ဆရာကို လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်သွား ရင်တောင် သိမှာ မဟုတ်။ မောင်သောင်းကတော့ မီးဖိုချောင်ထဲမှာ သီချင်းလေး တအေးအေးနဲ့ ငြိမ့်လို့ ။

ကျွန်မ ပြန်ထွက်သွားသည့်တိုင် ဘယ်သူကမှ ရိပ်မိခြင်းမရှိ။

အေးဆေးမှ အေးဆေး. . . ။

ပြီးတော့ . . . ။

သူ နိုးလောက်ပြီလို့ ထင်တဲ့ အချိန်ကျမှ . . .ဖုန်းကိုလှမ်းဆက်ပြီး အသိပေးလိုက်တာလေ။ ဒေါသ တွေထွက်နေတဲ့ သူ့လေသံကို ဖုန်းခွက်ထဲက ဆောင့်ဆောင့်အောင့်အောင့်ကြီး ကြားလိုက်ရချိန်တွင် . . . ကျွန်မနှုတ်ခမ်းသားလေးတွေ ပြုံးလို့ သွားခဲ့တာ ရှင်သာသီရင် . . . တော်တော်ခံရခက်မှာ ပဲ။

ကြယ်တံခွန် . . ။

သိပ်ကိုလှပပြီး . . .အလွန်လည်း ချစ်ဖို့ ကောင်းတဲ့ နာမည်လေးတစ်ခုပါပဲ။ နူးညံ့ပြီး ချောမွေ့နေတဲ့ ရှင်ရုပ်ရည်နဲ့ ညှို့မျက်ဝန်းတစ်စုံကလည်း မိန်းကလေးအတော်များများကို လှည့်စားနိုင်ဖို့ အပြည့်နဲ့ ဆိုတော့ . . . ။ မမလို စိတ်သဘောထားပြည့်ဝပြီး . . . အေးချမ်းတည်ငြိမ်လွန်းတဲ့ မိန်းမတစ်ယောက်ကို လှည့်စားချင်သလို လှည့်စားလို့ ရသွားတာပေါ့လေ။

ရှင် . . .သိပ်ရက်စက်တာပဲ ကြယ်တံခွန်။

မမမှာ ဘာအပြစ်တွေရှိလို့ . . . ဒီလိုအငြိုးကြီးစွာနဲ့ ရက်စက်ရတာလဲဟင် . . ။ တကယ်ဆို . . . ရှင်ကို သူသိပ်တန်ဖိုးထားပြီး ချစ်ခဲ့တာပါ . . ။ သူ့ဘဝမှာ ရှင်ဟာ မရှိရင် မဖြစ်တော့လောက်အောင်ပါပဲ ကြယ်တံခွန်ရယ်။ ဒါကို . . .ရှင်သိမှာ မဟုတ်ဘူး နော် . . ။

ကံမကောင်းတဲ့ မမဟာ . . . ရှင်နဲ့ မှ ဆုံတွေ့ခဲ့ရတာ။

သူ့ရဲ့ အတွေး၊ သူ့စိတ်ကူးတွေနဲ့ တစ်ချိန်လုံး ရူးသွပ်နေခဲ့ရတာလေ။

ရှင်ကတော့ . . .

မမနာမည်ကိုကြားရင် . . .သိပါတယ်လို့ တောင် ဝန်ခံမှာ မဟုတ်ပါဘူး။ အပြောင်းအလဲမြန်တဲ့ ရှင် အကြောင်းကို မမသာ နေ့စဉ်မှတ်တမ်း

မှာ ရေးမှတ်မထားခဲ့ဘူးဆိုရင်. . .ကျွန်မတောင် အထင်ကြီးသွား နိုင်တယ်။ သိပ်ဟန်ဆောင်ကောင်းတဲ့ ရှင့်ကို . . . တကယ်ပဲ လေးစားမိတယ်။ အံ့လည်း ဩမိပါရဲ့ . . .။

"အဖြူရောင်. . ."

"ဟင်. . ."

"မင်း. . .ကြယ်တံခွန်အကြောင်းတွေ တွေးနေတာလား ဟင်. . ."

"ဟုတ်တယ်. . .ယမုံ. . .ကိုယ် သူ့အကြောင်းတွေ တွေးနေမိတယ်. . . တွေးမိတိုင်းလည်း မမကို သတိရပြီး. . .သူ့ကို သတ်ချင်လောက်အောင် မုန်းမိတယ်ကွာ. . ."

"အဖြူရောင်. . ."

"ဟင်. . ."

"ကိုယ်. . .မင်းကို တစ်ခုလောက်တော့ သတိပေးချင်တယ်"

"ဘာကိုလဲ . . .ယမုံ. . ."

"မင်း. . .ကြယ်တံခွန်ကို နိုင်ချင်တယ်မဟုတ်လား. . ."

"သိပ်ဟုတ်တာပေါ့. . .ယမုံ. . .အခုလိုလုပ်ရတဲ့ အဓိက ရည်ရွယ်ချက်ကလည်း ဒါပဲလေ. . ."

"အဲဒါဆို . . .မင်း သူ့အကြောင်းတွေ သိပ်များများ မတွေးနဲ့ အဖြူရောင်. . .အဲဒါတော့ ကိုယ် သတိပေးတယ်. . ."

"ဘာ. . .ဘာရယ်. . .ယမုံ. . ."

"ဟုတ်တယ်. . .အဖြူရောင် . . .လူတစ်ယောက်ကို မုန်းလို့ ပဲဖြစ်စေ . . .ချစ်လို့ ပဲဖြစ်စေ. . .သူ့အကြောင်း ခဏခဏတွေးနေရင် . . .ကို

ယုံစိတ်ဟာ သိပ်ပြီးလုံခြုံမှုမရှိတော့ဘူး... သူဟာ ကိုယ့်ရဲ့ မသိစိတ်ကို
စိုးစိုးသွားလိမ့်မယ် . . . အဲဒီအခါကျရင် မင်းရှုံးနိမ့်ဖို့ လမ်းက သိပ်များ
သွားပြီ အဖြူရောင်"

"ကျွန်မ နားမလည်ဘူး... ယမုံ..."

"မင်းတစ်နေ့. . .နားလည်လာပါလိမ့်မယ် အဖြူရောင်. . .အရေးကြီး
တာက မင်းခေါင်းထဲ သူ ဝင်မနေဖို့ ပဲ. . .လိုအပ်တဲ့ အချိန်မှ . . .သူ့ကိုထ
ည့်စဉ်းစားပါ အဖြူရောင်..."

ယမုံစကားတွေရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကို သေချာမသိပေမဲ့ ကျွန်မအပေါ် စေ
တနာထားလို့ သတိပေးတဲ့ စကားဆိုတာတော့ နားလည်ပါတယ်။ ကျွန်
မအကြောင်းကို ယမုံ ကောင်းကောင်း သိသလို ကျွန်မအပေါ် ညီအစ်မ
အရင်းတစ်ယောက်လို ကူညီတတ်လွန်းတဲ့ ယမုံကျေးဇူးကို ကျွန်မ ဘယ်
လိုမှ မေ့ရတော့မည် မဟုတ်ပါချေ။
